16/12/2025

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Να εορτάσουμε πνευματικά και όχι κοσμικά τη Μητρόπολη των εορτών, τα Χριστούγεννα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την ευχή να εορτάσουμε «ἁλιευτικῶς καί οὐχί ἀριστοτελικῶς», δηλαδή πνευματικά και όχι κοσμικά και υλικά την Μητρόπολη των εορτών, τα Χριστούγεννα, εξέφρασε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατά τη διάρκεια μουσικής εκδήλωσης από την χορωδία της Αραβόφωνης Ελληνορθόδοξης Κοινότητας Μπετζάλλας.

Οι ψαλμωδίες και οι ύμνοι που ακούστηκαν ήρθα ως μία πραγματικά αγαλλίαση ψυχής καθώς πραγματοποιήθηκε σε ημέρες κρίσιμες και δοκιμασίας για την Αγία Γη, κάτι το οποίο υπογράμμισε ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας.

Ο κ.κ. Θεόφιλος τόνισε ακόμη ότι η εκδήλωση αυτή απηχεί δύο πράγματα. Πρώτον την ελπίδα στον ανατέλλοντα Ήλιο της Δικαιοσύνης τον Χριστό και δεύτερον την ενότητα του Πνεύματος του Χριστού κατά την οποίαν *«οὐκ ἔνι ᾽Ιουδαῖος οὐδὲ ῞Ελλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ ᾽Ιησοῦ»*, (Γαλ. 3,28).

Στο τέλος της εκδήλωσης η Κοινότης Μπετζάλλας προσέφερε στον Μακαριώτατο και σε άλλους οι οποίοι συνέδραμαν στην ανακαίνιση του παρεκκλησίου του Αγίου Νικολάου τιμητικές πλακέτας.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιγραμματείας:

Τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς, 1ης /14ης Δεκεμβρίου 2025, ἔλαβε χώραν μουσική ἐκδήλωσις ὑπό τῆς χορῳδίας τῆς Ἀραβοφώνου Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος Μπετζάλλας ἐν συνεργασίᾳ μετά τῆς χορῳδίας τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπό τόν Πρωτοψάλτην διάκονον π. Εὐστάθιον, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μπετζάλλας, ἐπί τῇ συμπληρώσει ἑκατόν ἐτῶν ἀπό τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, ἐφ’ ᾧ καί ἀνεκαινίσθη τό ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ ὑπό κάτω αὐτοῦ Ἱερόν Παρεκκλήσιον ἀφιερωμένον εἰς τήν κατά τήν παράδοσιν διέλευσιν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐκ τῆς περιοχῆς ταύτης.

Εἰς τήν ἐκδήλωσιν αὐτήν ἐψάλησαν ἑλληνιστί καί αραβιστί Χριστουγεννιάτικοι ὕμνοι πρός πνευματικήν εὐφορίαν καί ἀγαλλίασιν τῶν ἀθρόως συγκεντρωμένων πιστῶν τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας.

Τήν ἐκδήλωσιν ταύτην ἐτίμησε διά τῆς παρουσίας Αὐτῆς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, παρέστησαν δέ ὁ Ἡγούμενος τῆς Μπετζάλλας καί τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος καί οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ Πρεσβύτεροι π. Παῦλος, π. Γιοῦσεφ καί π. Ἠλίας, οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ, ὁ Δήμαρχος τοῦ Μπετσαχούρ κ. Ἠλίας Σαΐδ, ἄλλοι ἀντιπρόσωποι τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ὡς ὁ Ὑπουργός Τουρισμοῦ κ. Χάϊκ, ὁ κ. Τζιχάντ Χέρ ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Ράμζη Χούρη, Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί ἄλλοι.

Τούς διοργανωτάς καί συντελεστάς τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης καί τό ἐκκλησίασμα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«...ᾄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωή μοῦ ψαλῶ τῷ Θεῷ μοῦ ἕως ὑπάρχω· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μοῦ ἐγώ δέ εὐφρανθήσομαι ἐπί τῷ Κυρίῳ (Ψαλμ. 103, 33-34), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε καί σεβαστά μέλη τοῦ Ἱδρύματος ὑμῶν

Εἰς τάς κρισίμους ταύτας ἡμέρας τῶν δοκιμασιῶν καί δεινοπαθειῶν τῆς Ἁγίας Γῆς καί δή τοῦ τόπου τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ προβάλλει ἡ ἐκδήλωσις παρουσιάσεως ἐκκλησιαστικῶν Χριστουγεννιάτικων ὕμνων καί ᾀσμάτων ἐκτελουμένων καί ψαλλομένων ὑπό τῶν χορῳδιῶν τοῦ εὐαγοῦς Ἱδρύματος τῆς Ρωμαιορθοδόξου Κοινότητος ἡμῶν Μπετζάλλας, ὡς καί τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἀπηχεῖ δύο τινά: Πρῶτον τήν ἐλπίδα εἰς τόν ἀνατέλλοντα Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης τόν Χριστόν, ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου: «τοιγάρτοι καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος

μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν ᾽Ιησοῦν, Ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης...» (Ἑβρ. 12, 1-2) . Δεύτερον τήν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ κατά τήν ὁποίαν «οὐκ ἔνι ᾽Ιουδαῖος οὐδὲ ῞Ελλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ ᾽Ιησοῦ», (Γαλ. 3,28).

Τήν ἐν Χριστῷ ταύτην ἑνότητα διατρανοῦμεν κατά τήν ἐπιτέλεσιν τῶν λατρειῶν καί θείων Λειτουργιῶν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς, ἔνθα αἰνοῦμεν καί εὐλογοῦμεν τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τιμῶμεν τούς Ἁγίους Αὐτοῦ καί μεγαλύνομεν τήν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί ἀειπάρθενον Μαρίαν.

Κατά τόν προφήτην Δαυΐδ, ὁ διηνεκής βίος τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου πρέπει νά ἀποτελῇ ὕμνον δοξολογικόν καί εὐχαριστήριον εἰς τόν Θεόν. «Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω». Ὁ δέ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «...πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί", (Ἐφ. 5,18-20).

Ἡ ψαλμῳδία, τοὐτέστιν ἡ μετά μέλους αἴνεσις τοῦ Κυρίου ἤ ἄλλως πως Ἐκκλησιαστική μουσική, γνωστή ὡς «βυζαντινή» ἀφ' ἑνός μέν κινεῖ πρός ὕμνους τοῦ Κτίσαντος τήν κτίσιν· ἀφ' ἑτέρου δέ ἅπαντας τούς λατρεύοντας μυσταγωγεῖ. Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου λέγοντος: «Τό μετά μέλους λέγεσθαι τούς ψαλμούς οὐκ ἐστιν εὐφωνίας σπουδή, ἀλλά τεκμήριον τῆς ἁρμονίας τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λογισμῶν. Καί ἐμμελής δέ ἀνάγνωσις σύμβολόν ἐστι τῆς εὐρύθμου καί ἀχειμάστου καταστάσεως τῆς διανοίας». Καί ἁπλούστερον: «ἡ ἐμμελής ἀπαγγελία τῶν ψαλμῶν δέν ἀποτελεῖ ἐπιδίωξιν καλλιφωνίας ἀλλ' ἀπόδειξιν τῆς ἁρμονίας τῶν λογισμῶν τῆς ψυχῆς. Ὁμοίως ἡ ἐμμελής ἀνάγνωσις εἶναι σύμβολον τῆς ἁρμονικῆς καί ἠρέμου καταστάσεως τῆς διανοίας.

Διό καί καλούμεθα, τῇ προτροπῇ τοῦ θεσπεσίου Παύλου, ἵνα λαλῶμεν ἑαυτοῖς ψαλμούς καί ᾠδάς πνευματικάς, ἰδιαιτέρως κατά τόν τρέχοντα τοῦτον καιρόν τῶν θλίψεων, εἰδότες ὅτι «ἡ θλῖψις ὑπομονήν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκιμήν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα», (Πρβλ. Ρωμ 4, 3-4).

Ἡμεῖς, ὡς πνευματικός Ποιμήν καί Πατριάρχης, «προνοούμενοι καλά οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου ἀλλά καί ἐνώπιον ἀνθρώπων» (Β' Κορ. 8,21) κατά Παῦλον, συγχαίρομεν ὑμῖν ἐπί τῇ πρωτοβουλίᾳ ταύτῃ, τῆς ψαλμῳδικῆς καί ὑμνολογικῆς συνάξεως καί ἐπαινοῦμεν ὑμᾶς διά πᾶν ἔργον ἀγαθόν, τελούμενον εἰς δόξαν Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Εὐχόμεθα εἰς πάντας τούς συμμετέχοντας εἰς τό θεάρεστον τοῦτο ἐκκλησιαστικόν γεγονός τόν ἄνωθεν καί θεῖον φωτισμόν, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἑορτάσαι «ἁλιευτικῶς καί οὐχί ἀριστοτελικῶς» τοὐτέστι πνευματικῶς καί οὐχί κοσμικῶς καί ὑλικῶς τήν Μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν, τήν Γέννησιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, βοῶντες καί κράζοντες μετά τῶν ἁγίων Ἀγγέλων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14). Ἔτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα Ἀμήν».

Περί τό τέλος τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης ἡ Κοινότης Μπετζάλλας προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον καί εἰς ἄλλους οἱ ὁποῖοι συνέδραμον εἰς τήν ἀνακαίνισιν τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου τιμητικάς πλακέτας.